

**ת"פ 32662/05/13 - מדינת ישראל נגד כיוף גרסת גזם
בע"מ, א.א.א. נאטור בע"מ, מוחמד נאטור, עבד אל רחמאן
נאטור, מאמון עודה, נזיה ראבוץ**

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 32662-05-13 מדינת ישראל נ' כיוף גרסת גזם
בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. כיוף גרסת גזם בע"מ
2. א.א.א. נאטור בע"מ
3. מוחמד נאטור
4. עבד אל רחמאן נאטור
5. מאמון עודה
6. נזיה ראבוץ

הנאשמים

גזר דין

לנאשם 4

הנאשם 4 (להלן: **הנאשם**) הורשע, יחד עם הנאשמים האחרים, במסגרת הסדר טיעון בו הודו הנאשמים בכתב אישום מתוקן, המפרט מכלול עבירות על דיני הגנת הסביבה.

כמפורט בכתב האישום המתוקן ובהכרעת הדין, הנאשם הורשע בניהול תחנת מעבר ללא רשיון עסק, הפעלת תחנת מעבר ללא תשתיות נדרשות על פי דין (שילוט וגידור), הובלת פסולת ללא רשיון עסק כדין, הפעלת אתר לסילוק פסולת ללא רשיון עסק, והפרת אחריות נושא משרה ביחס לכל החיקוקים הנ"ל.

על פי כתב האישום המתוקן, הנאשמת 1 הינה חברה שהוקדמה בשנת 2008 וניתן לה רשיון עסק לתחנת מעבר לאיסוף וגריסת גזם לשנים 2010 - 2012 בכפוף לתנאי הרשיון שנקבעו ע"י המשרד להגנת הסביבה.

בשנת 2012 הועברה הבעלות והשליטה בנאשמת 1 לידי הנאשם 3, בעליה של הנאשמת 2. הנאשם 3 היה במועדים הרלוונטיים בעליהן של הנאשמות 1 ו-2, והמנהל הראשי של תחנת המעבר.

הנאשם והנאשם 5 הינם בעלים ומנהלים בנאשמת 2.

החל ממרץ 2012 הופעלה תחנת המעבר ע"י הנאשמות 1 ו-2, ללא קבלת רשיון חדש כנדרש בחוק עקב העברת השליטה בחברה. בתקופה שממועד זה עד מאי 2013 הועברה לתחנת המעבר כמות גדולה מאד של פסולת שנותרה בתחנת תקופה ממושכת. בנוסף, החל מחודש יוני 2012, החלו הנאשמים שהשליך פסולת בשטח של 4.6 דונם החורג מתחנת המעבר, וכן הפעילו אתר לסילוק פסולת, בשטח חקלאי של מעל 10 דונם, במרחק 3.5 ק"מ מתחנת המעבר, ללא רשיון עסק.

הנאשמת 2 עסקה בהובלת פסולת באמצעות משאית שבבעלותה מתחנת המעבר לאתר לסילוק פסולת, וזאת בעשרות מקרים שפורטו בחלקם, והפעילה אתר סילוק פסולת, שתי הפעולות ללא רשיון עסק.

בנוסף, התגלו בתחנת המעבר, במספר ביקורות שנערכו במהלך שנת 2012, הפרות וליקויים של אי ניהול רישומים כחוק של כמויות הגזם/הפסולת הנכנסות ויוצאות, רישומים לא נאותים, השארת גזם יבש באתר לתקופה ממושכת ללא טיפול, באופן היוצר חשש להתלקחות שריפה, העדר שילוט, פסולת מסוגים אחרים שאינם גזם, חריגה מהשטח המאושר של התחנה, לכלוך רשות הרבים.

הוצאו ונמסרו לנאשמים בספטמבר 2012 צוי הפסקה מנהליים להפסקת העבודות באתר תחנת המעבר, ובביקורת במאי 2013 נמצא כי אתר תחנת המעבר סגור ואין בו פעילות, אך נותרה כמות גדולה של פסולת גזם ופסולת יבשה.

כמו כן התגלו באתר לסילוק פסולת בביקורות בשנת 2012 מערומים פסולת גושית, המוערכים ב-300 שפיכות של משאיות של פסולת יבשה מסוגים שונים, וכן נמצאו ליקויים של העדר שילוט וגדר היקפית פרוצה בחלקה.

הוצאו ונמסרו לנאשמים בספטמבר 2012 צוי הפסקה מנהליים להפסקת העבודות באתר סילוק הפסולת ופינוי האתר, ובביקורות שנערכו ממועד זה ועד מאי 2013 נמצא כי אתר סילוק הפסולת לא פונה, קיימים בו מצבורי פסולת בגובה 2.3 מ' בממוצע, היו שני אירועים בהם ערימות פסולת עלו באש והפיצו עשן סמיך וריח חריף, ולא ננקטו אמצעים לכיבוי הבעירה. במועד מאוחר יותר במאי 2013 נמצא כי ערימות הפסולת כוסו בחלקן באדמה, אך נותרו במקום ערימות פסולת וריח חריף.

הסדר הטיעון

הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו ייגזרו על הנאשמים 3-5 עונשי מאסר בפועל של שלושה חודשים לריצוי בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה; מאסרים על תנאי; קנסות לשיקול דעת בית המשפט בתקרה של מליון ₪; והתחייבות שלא לעבור עבירה בה הורשעו. הוסכם כי ההסדר כפוף לפינוי האתר בהתאם לתכנית פינוי שתאושר ע"י המשרד להגנת הסביבה.

אישור תכנית הפינוי וביצועה בפועל נמשך זמן רב יותר ממה שסוכם מלכתחילה בין הצדדים, ואף מעל שנה תמימה מאז הכרעת הדין, אך מוסכם בין הצדדים כי הטיעון לעונש יהיה במסגרת ההסכמה העונשית במסגרת הסדר הטיעון.

הראיות לעונש

ב"כ המאשימה הגיש במסגרת הטיעונים לעונש דו"חות פקחים מהמשרד להגנת הסביבה, מהם עולה כי נכון לחודש מרץ 2015 כמות הפסולת בשטח האתר פחתה, כתוצאה מפינוי פסולת מהשטח, אך עדיין נותרו ערימות פסולת שגובהן כמטר וחצי מעל גובה פני הקרקע המקורי. כן עולה כי לא נצפו באתר מפקח, לא נראו ערימות אדמה מנופה, ולא היתה משאית עם מיכל מים ומצבור חול, בהתאם לתנאי תכנית הפינוי. נעשה ניפוי גס באמצעות באגר ונפה ללא נוכחות מפקח.

הנאשם 5 הציג, כראיות מטעמו שיש להן השלכה גם על יתר הנאשמים, תעודות שקילה/משלוח של אתר כ.ח תעשיות מיחזור וקליטת פסולת בע"מ, לפיהן פונו לאתר הטמנת הפסולת בין התאריכים 23.3.15 ל-25.3.15 44 משאיות עמוסות חרסית שבסה"כ הכילו כ-1,800 טון חרסית כבדה.

מטעם הנאשם העידו חבריו מר יונס תכרוי ומר נאטור מוסטפא, שמכירים אותו היטב. הם העידו כי הנאשם עבר פרשת גירושין קשה וכי הוא מגדל את שני ילדיו שמצויים במשמורתו, בני 4 ו-13. כמו כן הוא מסייע לאמו הנכה.

אמו של הנאשם העידה כי היא סובלת מבעיות רפואיות שונות ולא תוכל לטפל בילדיו של הנאשם אם יידרש לבצע עבודות שירות, וכן אין בן משפחה אחר שיוכל לסייע. כן ציינה כי בנו סובל מבעיה בלב.

חוות דעת הממונה

הוגשה בעניינו של הנאשם חו"ד הממונה על עבודות שירות, שמצא אותו כשיר והציב אותו במקום עבודה במוסד אוניס כפר סבא.

הטיעונים לעונש

התובע טען כי מדובר בצבר עבירות על דיני הגנת הסביבה שנעברו למטרת בצע כסף וחסכון בעלויות הכרוכות בפעילות חוקית ומוסדרת בהתאם להוראות החוק והרשיון. בכתב האישום צוין כי החסכון בעלויות שהפיקו הנאשמים כתוצאה מהפעילות הבלתי חוקית היה קרוב ל-2 מליון ₪.

תקופת ביצוע העבירות הכלולה בכתב האישום היתה שנה וחודשיים, אך גם אחרי הפסקת הפעילות האקטיבית בתחנת המעבר ובאתר הפיראטי לסילוק פסולת, נותרו מפגעי ערימות הפסולת בהיקפים גדולים אשר יצרו חשש להתלקחות שריפות, חשש אשר התממש פעמיים בתקופה נשוא כתב האישום (באתר לסילוק פסולת) ופעם נוספת לאחר הגשת כתב האישום (בתחנת המעבר). בכך יצרו הנאשמים סיכון בטיחותי חמור שהיה נגרם אילו התפשטה האש לקרבת בתי

מגורים, וכן יצרו זיהום אוויר כתוצאה מהעשן והריח החריף שהתפשט באוויר.

התובע ציין כי הנאשמים לא מילאו את הצווים שניתנו להם בספטמבר 2012 לפינוי תחנת המעבר והאתר לסילוק פסולת, אלא רק שנתיים וחצי לאחר מכן, ואף זאת לא באופן מלא כנדרש מהם ולא לפי תנאי תכנית הפינוי שאושרה ע"י המשרד להגנת הסביבה. לטענת התובע, מהתעודות שהציג הנאשם 5 עולה כי רק פסולת העפר (חרסית כבדה) פונתה לתחנת כ.ח, בהתאם לתכנית הפינוי, ואילו יתר הפסולת היבשה שהיתה אמורה להיות מפונה לאתר דודאים - לא פונתה עד היום. התובע ציין כי בתחום הסרת המחדלים היה רק הנאשם 5 פעיל, ואילו הנאשמים 3 ו-4 לא עשו דבר.

התובע ציין כי הערכים בהם פגעו הנאשמים הם סיכון חיי אדם ובריאות הציבור, וכן ההגנה על הסביבה ממפגעים אסתטיים ומזיהומים. לפיכך, לנוכח התמשכות הפעילות הלא חוקית, והיות אחד האתרים שהפעילו הנאשמים בלתי חוקי מלכתחילה (האתר לסילוק פסולת), ביקש התובע לגזור על הנאשמים קנסות בסדר גודל של מאות אלפי ₪, שיתקדמו לרף העליון שקובע החוק. התובע הפנה לגזרי הדין המחמירים שהוטלו בפרשות **מ"י נ' דור וצורי בע"מ**, **מ"י נ' ארזים בע"מ**, **מ"י נ' מסראווה**.

ב"כ המאשימה טען, כי מאחר שהתכנית לא בוצעה במלואה, ואף זאת תוך שנה ויותר ולא כפי שהוסכם, יש להשית על הנאשמים 3-5, בהתאם להסדר הטיעון, 3 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם 4 הצטרף לטיעוני יתר הנאשמים, כי יש אבחנות רבות לקולא בין המקרה דנן לבין המקרים שנדונו בפסקי הדין שצוטטו ע"י המאשימה, הן מבחינת היקף הפעילות מבחינת הזמן וכמויות הפסולת, נזקה הסביבתי והמפגעים שיצרה, והן מבחינת אופן ניהול המשפט, כאשר הנאשמים שם כפרו באשמה וניהלו משפט הוכחות ארוך, ואילו הנאשמים כאן נטלו אחריות ואף פעלו לתיקון המעוות. נטען, כי הסיבות לעיכוב אישור תכנית הפינוי לא היו נעוצות בנאשמים אלא במשרד להגנת הסביבה. כן נטען, כי הנאשמים קיבלו את תחנת המעבר במצב שאינו טוב יותר מבחינת כמויות הפסולת, למצב בו פינו את המקום בסוף הפעילות (פחות מ-6000 קוב פסולת).

ב"כ הנאשם טען כי בוצע פינוי משמעותי של האתר ע"י הנאשם 5 ובכך הוסרו המחדלים כמעט במלואם. נטען כי הנאשם נקלע לקשיים כספיים עקב חברה אחרת בניהולו אשר קרסה ופעילותה הופסקה, ותלויים נגדו 20 תיקי הוצל"פ בסכום כולל של 2 מיליון ₪. הנאשם הגיש בקשה להכרזה כפושט רגל, במסגרת תיק פש"ר 43215-03-13, וניתן נגדו בנובמבר 2013 צו כינוס במסגרתו הוא משלם 1000 ש"ח לחודש (הוצג הצו). הוצגו מסמכים. כמו כן נקלע הנאשם לסכסוך גירושין עקב המצב הכלכלי, ובמסגרת הליך הגירושין ניתנה לו המשמורת על שני ילדיו הקטינים (הוצג הסכם הגירושין) והוא עובד כשכיר ומפרנס אותם וכן משלם את הסכום שנפסק בתיק הפש"ר.

כן צויין, כי לנאשם אין עבר פלילי, והוא הנדסאי עם דיפלומה מאוניברסיטת תל אביב (הוצגה). הנאשם עבר תאונה קשה בשנת 2006 ונקבעה לו במל"ל נכות צמיתה של 30% (הוצג אישור).

הסניגור הציג מסמך רפואי עדכני לגבי בעיית השמנה מופרזת ממנה סובל הנאשם, שעבר לפני 4 שנים ניתוח קיצור

קיבה שלא צלח, ומועמד לניתוח חוזר. כן הוצג מסמך לגבי בעיית הפרעות בקצב הלב של בנו המחייבת מעקב רפואי קבוע.

הנאשם עצמו פנה בדברים לבית המשפט וביקש להקל עמו, למען ילדיו. הוא טען כי היה משקיע פסיבי בלבד, הפסיד את הכסף שהשקיע ולא היה מעורב באופן פעיל בניהול תחנת הפסולת מול הגורמים השונים.

דין

בהתאם לפסקי הדין המנחים שהוצגו ע"י המאשימה, אני קובעת כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין מאסר בפועל של שנה, בצירוף ענישה כספית בהיקף של מאות אלפי ₪.

בת"פ (שלום ת"א) 17334-11-10 מד"י נ' דור וצורי בע"מ, התייחס בית המשפט למתחם הענישה הראוי בעבירות שבנדון וקבע כי יש צורך בענישה מחמירה.

וכלשונו בסעיפים 19-20 לגזר הדין מיום 9.1.14 -

"הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - כולן מצביעות על הצורך לקבוע מתחם ענישה מחמיר: התכנון שקדם לביצוע העבירה, חלקו היחסי, המלא, (...) בביצוע העבירות, הנזק שהיה צפוי להיגרם וזה שנגרם, וכמובן - הסיבות הכלכליות, שהביאו את הנאשמים, לדרוס ברגל גסה את סביבתם האקולוגית, ולהתעלם מהחוק ומעושי דברו, כל אלו עומדים לצד התביעה, אחד - אחד, בטיעוניה לעונש, כמפורט לעיל. אני סבור איפוא, לאחר שהתייחסתי לשני כתבי האישום - הכרוכים ושלובים זה בזה - כי יש לקבוע אמנם רק מתחם ענישה אחד, כעתירת ההגנה; אולם, מתחם כזה, שבאמת יהא בו כדי להרתיע את הנאשם ואת הרבים, מלהמשיך לעשות שפטים בכדור הארץ, איש-איש בחלקתו הוא, כבשלהם, כבקשת התביעה. ללא חרב אמיתית, איום ממשי, ולא רק עיצום כספי, שנראה כי אינו מרתיע את העוסקים במלאכה העבריינית - ויעיד על כך המקרה כאן, לצד המקרים העולים מן הפסיקה הרבה שהונחה לפני - אין סיבה ממשית לבעלי ומנהלי תחנות מעבר בלתי חוקיות של פסולת לחדול מכך. נראה לכאורה, והדבר מוסבר ונטוע היטב בתחשיבי התביעה שהוגשו כאן, כי הקנסות המוטלים על עברייני הסביבה מהווים עבורם מעין "אגרה שבדיעבד", גם אם מכבידה, על הרווחים העצומים שגורפות תחנות המעבר הללו לכיס בעליהם. אני קובע אם כן, כי המתחם במקרה החמור דנא יעמוד על מספר חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד לשנת מאסר בפועל. דע נא, בעל תחנת מעבר בלתי חוקית לפסולת, או כאלה שמתעתדים להיכנס לתחום קורץ זה: מעתה, תג המחיר לעבירה זו עלול בהחלט להאמיר למאסר של ממש. ראה הוזהרת."

פסק דין זה אושר בערעור שהוגש בע"פ (מחוזי ת"א) 23084-02-14 דור וצורי בע"מ נ' המשרד להגנת הסביבה ת"א, מיום 29.12.14.

בת"פ (שלום כ"ס) 16554-11-10 **מדינת ישראל נ' מסארו ואח'** התייחס בית המשפט להחמרה הנדרשת בענישה אל מול עליית המדרגה בחומרת העבירות.

וכדברי בית המשפט שם -

"נוכח האמור לעיל ובשים לב לרמת הענישה הנוהגת כאמור לעיל בהשלכות בודדות של פסולת ממשאיות, ואף לניהול עסקים ללא רשיון מבלי לסכן את הציבור וללא רווח כלכלי משמעותי, הרי שיש מקום בהחלט לקנסות שעומדים על מאות אלפי שקלים בעניינם של הנאשמים. לצד זאת, המתחם לטעמי צריך לכלול אף עונש מאסר בפועל ברמה מינימלית של שישה חודשים וזאת נוכח הפערים העצומים שצויינו לעומת השלכות בודדות אשר גוררות מאסר על תנאי ובמקרים חריגים מאסר בפועל, כאשר בסופו של דבר הבדלים אלה יוצרים פערים איכותיים בין המשליך הבודד לבין עבריינים מסוגם של הנאשמים."

באותו ענין הטיל בית המשפט, במסגרת גזר הדין שניתן ביום 25.6.14, על הנאשם 1 מאסר בפועל של 3 חודשים וקנס בסך 400,000 ₪ ועל הנאשם 2 הוטל קנס בסך של 300,000 ₪.

ברע"פ 2844/15 **ארזים חברה קבלנית למיחזור ופינוי פסולת בע"מ נ' המשרד לאיכות הסביבה** אישר בית המשפט העליון ביום 3.5.15 את הענישה שהוטלה במסגרת הערעור.

באותו ענין גזר בית משפט השלום על הנאשם 4 (המנהל הדומיננטי) ביום 24.4.14 שישה חודשי מאסר בפועל וכן הטיל קנסות בסך של 400,000 ₪ על החברות ו- 300,000 ₪ על המנהלים.

בית משפט השלום ציין כי מתחם העונש ההולם בעבירות אלו נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל. ואילו מתחם הענישה ההולם באשר לקנס, נע בין 300,000 ₪ לבין 600,000 ₪ לחברות, ולמנהלים קנס שבין 100,000 - 300,000 ₪.

על גזר דינו של בית משפט השלום הוגש ערעור, שנדון במסגרת ע"פ 10594-07-14 ביום 11.3.15, במסגרתו הועמד עונש המאסר על 60 ימי מאסר, והקנסות הופחתו ל- 300,000 ₪ ו- 200,000 ₪ בהתאמה.

על גזר דינו של בית המשפט המחוזי הוגשה בר"ע.

ביום 3.5.15 ניתנה החלטת בית המשפט העליון במסגרתה נדחתה הבקשה לדיון בגלגול שלישי, תוך הדגשת חומרת העבירות:

"אם נחזור לנסיבות המקרה דנן, הרי שחומרת מעשיהם של המבקשים הינה בולטת וחד משמעית, כעולה מהעובדות הבאות: היקף הפסולת שהמבקשים השליכו באתר היה רב; המבקשים פעלו ללא כל מורא מהחוק, תוך זלזול בו, בסביבה, ובחברה; והתעלמו במפגיע מההתראות שניתנו להם על-ידי רשויות האכיפה. בנסיבות אלה, הנני סבור כי היתה הצדקה להטיל עונש מאסר (גם אם קצר יחסית) על המבקש 4, ולהשית

קנסות כספיים גבוהים על כלל המבקשים."

ומכאן לענייננו.

הסדר הטיעון שהוצג הינו במסגרת מתחם הענישה שפורט לעיל, ועל כן אכבדו.

במקרה דנן, הוסכם בין הצדדים כי העונש שיוטל על הנאשמים 3-5 יהיה 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה, אך זאת בתנאי שיבצעו את תכנית הפינוי שתאושר ע"י המשרד להגנת הסביבה תוך 3 חודשים.

הנאשמים לא ביצעו את מלוא תכנית הפינוי שאושרה, ואף מה שבוצע היה במועד מאוחר בהרבה על המוסכם מלכתחילה.

עם זאת, בניגוד לפסקי הדין שצוטטו לעיל, בהם נהלו משפטי הוכחות ממושכים והנאשמים לא נטלו אחריות על מעשיהם, במקרה דנן הנאשמים הודו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון וחסכו זמן שיפוטי רב, וכן יש לציין כי היו תלויים באישור המשרד להגנת הסביבה לצורך תחילת ביצוע תכנית הפינוי. עוד יש לציין, כי רמת הענישה המחמירה נקבעה בפסקי דין המאוחרים למועד ביצוע העבירות בתיק שבפני, ובכך יש משום שיקול לקולא ביחס לגזירת עונשים בעבירות שבוצעו לפני שרף הענישה המחמיר היה ידוע לציבור.

לא מצאתי מקום להשוואה בין גזר דינו של הנאשם 6, שכתב האישום לגביו היה מצומצם יותר וחלקו במעשים קטן, כשכיר שפעל לפי הוראות הנאשמים האחרים, לבין יתר הנאשמים.

לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם דנן, שהינו בהליך פשיטת רגל, ובהתחשב בכך שהיקף העבירות בהן הורשע קטן משל יתר הנאשמים, אני מטילה עליו קנס נמוך יחסית, בשונה מיתר הנאשמים, כאשר אם לא ישלם את הקנס - יומר במאסר שניתן לריצוי בעבודות שירות.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה.

הממונה יקבע לנאשם תאריך חדש לריצוי עבודות השירות.

קנס בסך 10,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד 1.4.16. ככל שלא ישולם הקנס, ירצה הנאשם חודש נוסף של עבודות שירות באותו מקום עבודה.

8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה בה הורשע.

עמוד 7

הקנס יועבר לקרן לשמירת הנקיון.

התחייבות ע"ס 200,000 ₪ שלא לעבור עבירה בה הורשע תוך שלוש שנים. לא יחתום על ההתחייבות יאסר לעשרה ימים.

כמו כן, ניתן בזה צו המחייב את הנאשם להשלים את פינוי האתר בהתאם לתכנית הפינוי המאושרת, עד יום 1.3.16.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז שבט תשע"ו, 26 ינואר 2016, במעמד הצדדים.